

Phalaenopsis hieroglyphica Rchb.f.



foto J. Lodewijk

Sectie Zebrinae

Syn. *Phalaenopsis lueddemanniana* ssp. *Hieroglyphica*

Deze plant werd gevonden door P. Micholitz in het jaar 1890 op de zuidelijke eilanden van de Filippijnen in het Sulu-gebied, en werd overgebracht naar de Fa. Low en Co in Engeland. Ze werd door F. Reichenbach beschreven en gepubliceerd in de *Gardeners' Chronicle* als *Ph.lueddemanniana* ssp. *hieroglyphica*. Deze naam is waarschijnlijk ontleend aan de kleur en tekening van de bloem.

Verspreiding

Het verspreidingsgebied is de groep zuidelijke eilanden in de Sulu-archipel (Filippijnen), waar de planten op bomen groeien die langs riviertjes staan in het laagland op een hoogte van 500 m.

Beschrijving

De planten groeien in een horizontale, lichtelijk omhoog gerichte stand tegen de bomen, of in humusnesten in de vorken van takken in de bomen.

Zij hebben geen schijnknollen of bulbussen; de bladeren ontspruiten uit het hart van de wortelstok dicht opeen, zijn langwerpige, puntig aan het uiteinde, met een nerven in het midden. De kleur is effen grasgroen; bladeren stevig, niet vlezig en dik. De planten vormen niet meer dan 1 nieuw blad per groeiseizoen; het zijn uitgesproken trage groeiers.

De wortels zijn zilverachtig en rond, vertakken zich en zijn 5 mm in dwarsdoorsnede.

De bloemtakken ontwikkelen zich aan de onderkant van de wortelstok en tussen de onderste, oudste bladeren. Ze worden ongeveer 30 cm lang en jaar na jaar worden op dezelfde bloemtak bloemen geproduceerd. Naarmate de plant ouder wordt, neemt het aantal bloemen toe.

Zoals exemplaren van andere ondersoorten van *Ph.lueddemanniana* wel doen, produceren zij geen jonge planten aan de bloemtakken.

De bloemvorm is een uitgesproken stertype; ze zijn zeer attractief, 4 - 5 cm in doorsnee. De kleur is crème/groenachtig, de petalen zijn bezet met horizontale strepen, gevormd door rijtjes kaneelkleurige fijne stipjes, ook wel roodbruin. De lip is smal, 2 cm lang met een half ronde verhoging aan de voorzijde waarop zich haren bevinden. Naar de basis toe wordt hij lichtviolet; de 2 kleine zijlobben zijn in het centrum geel, overgaand naar wit, en sluiten zich aan de top ineen.

Cultuur

Deze Phalaenopsis wordt hier rechttop in potten gekweekt, en hoort thuis in de warme kas, houdt van een lichte standplaats maar geen zon.

Omdat hij in het land van oorsprong in het laagland groeit, houdt hij van een regelmatige watergift. De beste werkwijze is de plant 1 dag droog te laten staan, daarna weer water te geven. Ze houdt van een hoge luchtvochtigheid, en een sterk doorlatend potmengsel. Het navolgende potmengsel geeft goede resultaten:

- 6 delen Firr Bark,
- 2 delen Dicksonia of Mexifern en
- 2 delen Turfvlokken.

Een plastic pot met extra gaten aan de zijkant heeft zijn voorliefde.

Bemesting moet zorgvuldig toegepast worden, en mag niet meer dan 1 x per 2 maanden geschieden. U kunt de keus maken tussen organische bemesting, zoals visemulsie (1 eetlepel per 4 liter water), of kunstmest voor orchideeën, N.P.K. met spoorelementen. U moet dan wel kunstmest nemen met een gelijke verhouding b.v. 20-20-20, 1 gram per liter water. Voor beide meststoffen geldt: wissel nimmer organische meststoffen af met kunstmeststoffen; u kiest voor het een of het ander. Water geven altijd voor 10 uur 's morgens zodat zij weer op kan drogen voor de avond aanbreekt, dit ter voorkoming van de zo gevreesde hartrot (Botrytis) of bladvlekziekte (Botrytis squamosa).

Knip nimmer de bloemtakken uit de plant, alleen dan wanneer zij afgestorven zijn; ook niet bij het opnieuw oppotten.

De minimum nachttemperatuur is 18°C overdag oplopend tot maximaal 30°C.

J.C. Koelewijn
oktober 1980



Tekening J.Lodewijk